

AZ IPARISKOLA KOMSZOMOLISTÁI

A tanév elején Kuznyecovot, a gorkiji 2. sz. ipariskola Komszomol-bizottságának titkárát fiatallembert kereste fel. Antonin Szecekanov volt, aki elmondotta, hogy három bátyja már itt tanult: Alexandr a hegesztő, Vladimir a rézműves-bádogos szakmát tanulta ki, míg Gennadijbol szerelő-lakatos lett. Mindhármán az iskolában léptek be a Komszomolba és ma nagyszemélyesen megállják helyüket szakmájukban és a szervezeti életben is. Antonin Szecekanov kérése az volt, vegyék fel őt is az iskola tanulóinak közé, hogy fivéréi példáját követhesse.

A Szecekanov-fivérek

Bukalej faluban nőttek fel. Antonin is az ipariskola növendéke

lett, a rézműves-bádogos szakmát választotta és őt is felvették tagnak a Komszomolba. Esete nem kivételes. Az iskola padjaiban a végzett növendékeket felváltják testvéreik és ez az iskola tekintélyét bizonyítja. Kuznyecov Komszomol-titkár erről a következőket mondja:

— Igyekezünk a kiérdemelt tekintélyt megszilárdítani és az iskola becsületét megőrizni. Komszomol-szervezetünk egész tevékenysége arra irányul, hogy segítsen az igazgatónak, a mestereknek, az előadónak az új szakmunkás-kaderek előkészítésében és nevelésében. Fő feladatunk arra fordítjuk, hogy az ifjúságban öntudatos magatartást fejlesszünk ki a tanulás és a munka iránt.

A Komszomol segítségével révén kitűnő eredményeket érnek el az is-

kolában. Zsonin mester maróscsoportjában tavaly nem volt egyetlen elégtelen osztályzat sem. A csoportot minden tekintetben mintaserűnek tartják, különösen a lányok tanulnak és dolgoznak rendkívül szorgalmasan. A marós-növendékek figyelemmel kísérik a politikai eseményeket is, olvasnak, tevékenyen részt vesznek az iskola társadalmi életében.

Egyetlen egyszer fordult elő, hogy Valja Kozikova kettést kapott matematikából. Osztálytársnőit meglepte ez a körülmény, érdeklődtek, hogyan történhetett. Kiderült, hogy Kozikova nem értette meg az előadást, de ezt szégyellte bevallani. Az esetet megvitatták

a Komszomol-csoport gyűlésén

és Kozikovát megrótták helytelen magatartásáért.

— Nem engedhetjük meg, hogy komszomolok rosszul tanuljanak. Attól függ majd a gyárban is a munkánk, ahogyan az iskolában tanulunk! — szölt a határozat.

A csoport titkára, Zina Karpiseva tiszta jeles. A gyűlés után felajánlotta segítségét Kozikovának, majd a csoport kérésére Zsonin mester is újra átvette vele az anyagot.

A Komszomol Központi Bizottságának határozata alapján alakultak meg az iskolában a szakmankénti csoportok. Ez a szervezeti intézkedés nagyban elősegítette az iskola minőségének munkájának javítását. A csoportok a műhelyszervezetek jogaival rendelkeznek és működésük óta a Komszomol befolyása még érezhetőbbé vált az iskola életében. A csoportok vezetőségébe a legjobb szervezők mellett kitűnő tanulókat választanak be. A csoportmunka kiszélesítette a politikai nevelést, a komszomolisták együttesen olvasnak és vitatnak meg könyveket, közös látogatásokat tesznek a múzeumokba, aktívabb sportéletet élnek.

Hetente egy órát

a politikai tájékoztatásnak szentelnek és az elmúlt hét eseményeiről felváltva számolnak be a komszomolisták. A csoportokon belül gondot fordítanak arra, hogy a tanulók a legalaposabban megismerkedjenek az élenjáró technikával, a sztahanovista munka módszereivel. Az új szervezeti beosztásra való áttérés növelte a Komszomol vonzerejét: az iskolának mindig több tanulója kíván belépni a Komszomolba.

A növendékek érdeklődését és szeretetét szakmájuk iránt elősegíti a műszaki körök tevékenysége. A rádiótechnika, az esztorgályos és lakatosmesterség, az elektrotechnika és fadaragás köreit alakították meg a Komszomol javaslatára. A körök mestereket és előadókat vezetnek. Megnyitották az „Ifjú technikusok termét” is.

A műszaki körök

kifejlesztik a tanulóknak a tudásvágyát és az ötletességet, elmélyítik az órákon szerzett ismereteket. A körökben a növendékek az iskola felszereléséhez szükséges tárgyakat készítenek, ezzel növelik gyakorlati érzéküket is. Így az elektrotechnikai-körben foglalkozóknak szemléltető eszközöket készítenek a villanyszerelei munkaterem részére, vagy motorokat szerelnek. De a többi körben is készítenek modelleket és a munkatermek technológiai felszereléséhez szükséges eszközöket. Rendszerint a Komszomol-csoportok gyűlésein tárgyalják meg, milyen tárgyakat állítsanak elő.

Benjamin Szaszin komszomolista javaslatára az iskolában műszaki értekezleteket tartanak. Az első ilyen értekezőt tárgya az esztorgapad története volt és körülbelül 300 növendék vett részt rajta.

A növendékek szakismereteinek elmélyítésére

a Komszomol pályázatot írt ki

a tanulók által elkészített legjobb munkákra és tervrajzokra. A pályázati versenyben 150-en vettek részt, a legkülönbözőbb munkákkal. Korneyev, Kosztirín és Anufrijev esztorgapadot terveztek, Zsukov és Carev asztalos-gyálpadot, Suvalov gyermekbútor-garnitúrát. Karpunin fényképezőgépet, Belov rádióvevőt.

A gorkiji 2. sz. ipariskola az elmúlt évben 366 ifjút és leányt adott a termelésnek, akik közül 264 Komszomol-tag. A tavaly végzett növendékek közül Nyikolaj Kuzminov sztahanovista-brigád vezetője, Karabanov egy olyan részleg mestere, amely mindig túlteljesíti a tervet és számosan gyarapítják iskolájuk hírnevét, mint sztahanovisták, kiváló munkások, akik példát mutatnak a termelésben.

Ébred már a „Tiszatáj”

A napokban jelent meg a Tiszatáj irodalmi és művészeti folyóirat legújabb száma. Amikor az a feladatunk, hogy a folyóirat legújabb számát kiértékeljük, meghatározzuk a fejlődés vonalát és mértékét az előző számokhoz képest, a kiértékelésnél döntő szempontként áll előttünk Pártunk tanítása, amely szerint az író művészi tökéletessége összefügg az élet komoly tanulmányozásával, az étellel való lelkiismeretes és nyílt foglalkozással, amelynek célja az életből vett témák leghűbb, legteljesebb művészi bemutatása. Mit jelent ez konkrétan meghatározva? Azt, hogy amikor az író alkotásokat s most a Tiszatáj legújabb számát bíráljuk el, az elbírálás mértéke az, mennyire tükrözi vissza a folyóirat azokat a döntő változásokat, azokat a fejlődési folyamatokat, amelyeknek nap mint nap szemtanúi vagyunk, amelyekben élünk; mennyire érvényesülnek az írásokban a szocialista építőmunka, az új ember típusa kialakulásának döntő mozzanatai, mennyire ad feleletet a folyóirat az időszerű politikai, társadalmi, kulturális, irodalmi problémák megoldására s mennyire mutat fejlődést, perspektívát a folyóirat egésze.

Mindjárt előjáróban megállapíthatjuk, hogy a Tiszatáj legújabb száma az eddigiekhez képest ezen a téren fejlődést mutat, mert a folyóirat írásművei szorosan kapcsolódnak az építő munka, a politikai élet, a mindennapi élet problémáinak megoldásához. Ez mindenesetre igen lényeges pozitívuma a Tiszatáj legújabb számának, bizonyítéka a „Tiszatáj ébredésének”. Bizonyítéka annak is, hogy a Tiszatáj írói kollektívája a szerkesztés munkájában is igyekszik megtalálni a helyes utat. Bár a versek, novellák témái szorosan kapcsolatban állnak a mindennapi problémákkal, az írásműveket általában az jellemzi, hogy az írók nem tudják megalkotásaikban a kiragadott témákat a maguk történelmi konkrétságában és utánozhatatlan sajátosságukban bemutatni.

És itt mindjárt két igen lényeges problémát kell felvetnünk, amelyek mintegy előfeltételei annak, hogy az írásműveken keresztül hűen, a maguk teljességében, de ugyanakkor irodalmi igényekkel, művészi módon mutassuk be az életet, napjaink valóságát.

Az egyik igen fontos előfeltétel a marxista-leninista elmelet elsajátítása és következetes érvényre juttatása az irodalmi alkotásokban. Nem kétséges, hogy íróink annál nagyobb sikereket tudnak elérni irodalmi alkotásaikban, minél nagyobb gondot fordítanak eszméleti-politikai színvonaluk emelésére.

A másik igen fontos feladat, amelyről szólnunk kell, az író és a dolgozó tömegek kapcsolata, s továbbmenve a Tiszatáj írói kollektívájának és a tömegek kapcsolata. Ennek a hiánya érződik általában a Tiszatáj legújabb számának írásaiban is, ennek a hiánya vezet el a problémák hiányos ismeretéhez, vagy helytelen beállításhoz s ez vezet el oda, hogy a novellák egyes alakjainak ábrázolása nem teljes, nem hű. Ha nem ismerjük az élet konkrét anyagát a maguk teljességében, ha nem ismerjük a bemutatandó típusokat a maguk teljességében, akkor ez a toldozgatáshoz, az ábrázolásig, formalista megoldásokhoz vezet.

Ezek előrehozatala után térünk rá a folyóirat írásműveinek értékelésére. Legelső sorban is ki kell emelnünk Lódi Ferenc „Szeged” című költeményét, amelynek élményszerűsége, politikai vo-

nalvezetése, lendületes, egyre magasabbra szárnyaló és meggyőző ereje magával ragadja az olvasót s méginkább megvilágítja előtte, mit köszönhetünk a Pártnak, a Szovjet-unióknak, milyen feneketlen melegségből emelkedtünk fel a függetlenség, a szabadság s a jólét országába. A legteljesebb életöröm kifejezője ez a vers, amely eltölti a költőt s eltölti ma az egész magyar ifjúságot.

Somfay László „Szabó Imre elindul” című elbeszélése az ifjúságunk továbbtanulásának problémájával foglalkozik. Hogyan jut el egy ifjúság munkás a gép melől a szakértésig?

A novellának kétségtelen pozitívumai mellett egyik hibája az, hogy nélkülözi az élményszerűséget, a valóság zamatát. Szabó Imre alakjában, az események formájában, túlságosan sok az írói elképzelés, az írói toldozgatás, ami az író és az általa megrajzolt alak sokoldalú kapcsolatának hiányosságaira mutat. Hiba az is, hogy nem domborodik ki kellőképpen a novellában az, hogy itt nemcsak Szabó Imréről, hanem sokak szélesebb rétegéről, az egész magyar ifjúságról van szó. Hiányzik a novellából a perspektíva is, mert Szabó Imre ugyan elindul, de ez az indulás nem mutatja meg a jövő képét, a jövő feladatait. A Párt szerepe sem domborodik ki megfelelő formában a novellában, sőt bizonyos tekintetben a Párt egy személyben testesül meg. Az írónak közelebb kell lennie a munkáshoz, közelebb kell lennie a munkáshoz, mint az iskolában. Így a novella politikai nevelő hatása mellett művészibb, realistább alkotást kaphattunk volna.

A folyóirat másik két novellája a falu problémáival foglalkozik. Szabolcsi Gábor: „Kulák Jankó támadása” és Seres József: „Utat keres az ifjúság” című elbeszélései a falusi osztályharc és a termelőcsoportok problémáival foglalkoznak. Szabolcsi Gábor elbeszéléseiben a bosszúra éhes, vasvillával támadó kulákok ismerjük meg. Seres József elbeszéléseiben sokkalta alaposabban kellett volna kidomborítani azokat a tényezőket, amelyek a fiatalokat a termelőcsoportba való belépésre készítik fel, kellett volna tárnunk az okokat is, amelyek megnehezítik az idősebbek meggyőzését. Mindehhez hozzásegíti az író a falu problémáinak elmélyültebb tanulmányozása, a falu dolgozóinak alaposabb ismerete.

A folyóirat számos szegedi fiatal költő versét közli, amelyek közül ki kell emelnünk Szokolay Károly „Vladimir Majakovszkijhoz”, Takács Tibor „Menegykorlat” és Pákolicz István „Szülő” című versét. De a fiatal szegedi költők egyre inkább kibontakozó tehetségét mutatják Békés Virág, Szabolcsi Gábor versei és Szokolai Károly műfordításai is.

A Szeged kulturális életéről írt összefoglaló igen helyes kezdeményezés. Hányoljuk azonban, hogy nem foglalkozik a Nemzeti Színház munkájával, a bemutatott szovjet színdarabokkal, nem mutat rá Szeged irodalmi és művészi életének problémáira. A jövőben a folyóiratnak foglalkoznia kell az általános irodalmi, művészi problémákkal továbbá az üzemek és a falu kulturális életével is. Az élenjáró szovjet irodalmat, a szovjet írókat nemcsak egy-két műfordításban és könyvismertetéseken kell közelebb hozni a szegedi dolgozókhöz, hanem a jövőben sokkalta nagyobb teret kell bocsátani a szovjet irodalom ismeretetésére.

Mindezen hiányosságok ellenére a „Tiszatáj” legújabb száma értékes és tanulságos olvasmányt nyújt a szegedi dolgozóknak s kétségtelen bizonyítéka annak a fejlődésnek, amelynek továbbvitelében igen nagy és felelősségteljes feladat hárul a Tiszatáj írói kollektívájára.

Faragó Jenő

A KÖNYVNAPOKAT

június 15, 16, 17 és 18-án tartják meg Szegeden. Az idei könyvnap jóval gazdagabb lesz, minden előző évi könyvnapnál. Az elmúlt évek a magyar munkásosztály sorozatos győzelmeinek éve voltak. E győzelmek nyomán kialakuló kultúrterro dalom egyre inkább növeli a dolgozó tömegek művelődési igényét. Ez a kultúrterro dalom, a széles néprétegek művelődési vágya jut kifejezésre a könyvnapok könyvek hatásmódjában.

46 különböző mű jelenik meg 650 ezer példányban, ami 150 ezerrel haladja meg a tavalyi könyvnap összpéldányszámát. A könyvek nagy mennyisége mellett azonban tartalmuk is azt bizonyítja, hogy kultúrális életünkben igen mélyreható változás megy végbe. Már évekkel ezelőtt még a könyvnapokon is megjelentek olyan szépirodalmi termékek, amelyek a dolgozók életétől idegenek. Az idei könyvnapon azonban már csak olyan művek kerülnek a könyvsátrakba a dolgozók elé, amelyek elért eredményeinkről tesznek bizonyosságot és a szocializmus építését és a béke megvédéséért vídgméretekben folyó hatalmas küzdelmet segítik elő.

Megjelentek a könyvnapokon a marxizmus-leninizmus klasszikus művei mellett dolgozó népünk és Pártunk vezetőinek irásai is. Tízennégy új magyar szépirodalmi mű és több ifjúsági regény várja a könyvsátrakban a dolgozókat. A magyar klasszikus írók és költők munkái mellett a baráti népek irodalmának, mindenekeiőlt a szovjet irodalom alkotásai is megjelentek a könyvnapon.

A KOMSZOMOL KIÁLLÍTÁSRÓL...

A szegedi dolgozók és tanuló fiatalok nagy tömegekben, szeretettel látogatják meg a Komszomol-kiállítást. En is láttam má ezt a kiállítást. En is láttam már ezt a kiállítást, még jobban megismertem a Komszomolt. A szemünk elé táruló képeken keresztül megismerkedünk azokkal az eredményekkel, amelyeket a Komszomol ért el 32 éves fennállása óta. De megismerjük azokat a komszomolcokat, akik a Nagy Honvédő Háborúban hősiességgel küzdöttek szabadságukért. Láthatjuk azokat a szovjet ifjúságkásokat is, akik a termelésben élénjáró és munkamódszereikkel, újításokkal példát mutatnak az idősebb dolgozóknak is.

Most, amikor előttünk az egységes ifjúsági szervezet létrehozása áll, szükségesnek tartom, hogy minden magyar ifjú, de felnőtt is, aki még nem látta, szerdán az utolsó napon tekintse meg ezt a kiállítást. Egységes ifjúsági szervezetünket a Komszomolhoz hasonlóvá akarjuk tenni. Hogy ezt végre is tudjuk hajtani, szükséges, hogy még mélyebben, még közelebből megismerjük a hős lenini Komszomolt, amely a harcban, a termelésben és tanulásban egyaránt élenjár.

Előre

Gálosi Teréz,

Csongrádi-sz. úti isk. VIII. o.

Délelőtti budapesti repülőjártat megindítását javasolták a szegedi dolgozók a MASzOVLET értekezletén

A Magyar-Szovjet Légiforgalmi Társaság a város hatóságai, intézményei és az üzemek képviselőinek bevonásával értekezletet tartott. Az értekezletnek az a célja — amint azt Zamek Vladimir elvtárs kifejtette —, hogy a MASzOVLET és a dolgozók kölcsönösen megtárgyalják a társaság működésével kapcsolatos kérdéseket.

A szegedi dolgozók javasolták az értekezleten, hogy a délutáni légijárat helyett vezessék be a délelőtti repülőjáratot, mert így a Budapestre utazó dolgozóknak van idejük arra, hogy ügyeiket délelőtti elintézhessék a fővárosban.

Javasolták ezenkívül a résztvevők azt is, hogy szombaton és vasárnapokon indítsanak városközi kiránduló repülőjáratokat, amelyek lehetővé tennék, hogy a különböző városok dolgozói felkeressék egymást.

Zamek elvtárs válaszában kifejtette, hogy a délelőtti repülőjárat beindításával kapcsolatban a társaságnak nincs semmi kifogása, s ebben az ügyben felveszi a kapcsolatot az illetékesekkel. A hétfői városközi kiránduló repülőjáratokkal kapcsolatban kifejtette, hogy a társaság áttanulmányozza a kérdést.

pok a középiskolák igazgatói-nál kaphatók.

A Magyar Történelmi Társulat

délalföldi csoportja ma, szerdán délután 5 órakor az Ady-téri egyetem III. emelet II. számú tantermében felolvasó ülést tart. Az ülésen Székely György elvtárs, a Magyar Történettudományi Intézet munkatársa tart előadást „Az 1514. évi parasztháború” címmel. Az előadás-hoz dr. Bónis György egyetemi tanár szól hozzá, majd vita következik. A felolvasó ülésre minden érdeklődőt szívesen látnak.

Június 10-ig lehet jelentkezni az egyetemekre és főiskolákra

Az egyetemi és főiskolai tanulmányokra való jelentkezés határidejét a vallás-és közoktatásügyi minisztérium június 10-ig meghosszabbította. Eddig az időpontig töltötték ki és adják be jelentkezési lapjukat az idén érettségiző diákok, jelenlegi iskolájuk igazgatójánál. Akik régebben érettségiztek és most kívánnak egyetemi tanulmányokra jelentkezni, azok a lakásukhoz legközelebb eső középiskola igazgatójánál jelentkezzenek. Jelentkezési la-